

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 64/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Františkom Pitoňákom, Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves, proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 17 D 46/2019 z 10. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 D 46/2019 z 10. augusta 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Okrem toho žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 14 D 26/2003 zo 14. marca 2003 (právoplatným 10. júna 2003) zastavil konanie o dedičstve po nebohej [REDAKOVANÉ], zomrelej [REDAKOVANÉ] (ďalej len „poručiteľka“), z dôvodu, že po sebe nezanechala žiaden hnutel'ný ani nehnuteľný majetok, ktorý by bol predmetom prejednávania dedičstva. Poručiteľka totiž niekoľko rokov pred svojou smrťou predala rodinný dom, v ktorom žila, peniaze z predaja rozdelila medzi svoje štyri deti ([REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]), pričom približne 5 rokov pred svojou smrťou žila v domácnosti svojej vnučky [REDAKOVANÉ] (dcéry [REDAKOVANÉ]), ktorá sa neskôr postarala o jej pohreb, pričom znášala pohrebné trovy približne v sume 25 000 Sk (829,85 eur).

3. Po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo, sa postupne objavil ďalší majetok poručiťky (spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam – pozemkom nachádzajúcim sa v rôznych katastrálnych územiach), o ktorom okresný súd rozhodol prvýkrát uznesením č. k. 6 D 132/2001 zo 14. októbra 2013 tak, že konanie o dedičstve zastavil a nepatrný majetok zanechaný poručiťkou v hodnote 500 eur vydal vnučke poručiťky [§ 175h ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) účinného do 30. júna 2016]. Proti takémuto uzneseniu sa nebolo možné odvolať (§ 175h ods. 3 OSP účinného do 30. júna 2016).

4. Druhým uznesením č. k. 11 D 33/2016 zo 4. mája 2017 okresný súd (prostredníctvom notára) konanie o dedičstve zastavil a nepatrný majetok zanechaný poručiťkou v hodnote 600 eur (všeobecnej hodnote majetku ku dňu smrti poručiťky) vydal vnučke poručiťky [§ 188 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) účinného od 1. júla 2016], ktorej toto uznesenie riadne doručil. Proti uzneseniu vydanému notárom ako súdnym komisárom je odvolanie prípustné (§ 69 CMP).

5. Tretím uznesením č. k. 17 D 46/2019 z 27. augusta 2020 okresný súd (prostredníctvom notára) konanie o dedičstve zastavil a nepatrný majetok zanechaný poručiťkou v hodnote 701 eur (všeobecnej hodnote majetku ku dňu smrti poručiťky) vydal vnučke poručiťky (§ 188 ods. 1 CMP), ktorej toto uznesenie riadne doručil. Proti uzneseniu vydanému notárom ako súdnym komisárom je odvolanie prípustné (§ 69 CMP).

6. Uznesenia okresného súdu uvedené v bodoch 3, 4 a 5 ústavnej sťažnosti boli sťažovateľke (ďalšej vnučke poručiťky a dcére nebohého syna poručiťky, zomrelého 31. 3. 2008) prostredníctvom notára doručené až 29. marca 2021, a to na základe jej žiadosti.

7. Dňa 13. apríla 2021 sťažovateľka podala proti uzneseniu okresného súdu č. k. 17 D 46/2019 z 27. augusta 2020 (bod 5) odvolanie, v ktorom vyslovila nesúhlas s tým, že okresný súd vydal vnučke poručiťky, ktorá nepatrla do okruhu dedičov (štyroch detí poručiťky), nepatrný majetok zanechaný poručiťkou v hodnote 701 eur (všeobecnej hodnote majetku ku dňu smrti poručiťky), ako aj s tým, že svoje rozhodnutie doručil vnučke poručiťky, avšak sťažovateľku obišiel napriek tomu, že dedenie jej zaručuje čl. 20 ods. 1 štvrtá veta ústavy.

8. Okresný súd, vychádzajúc z novej právnej úpravy – § 188 ods. 3 CMP, podľa ktorej uznesenie o zastavení konania podľa § 188 ods. 1 CMP sa doručuje účastníkom, ktorí sú známi a ktorých pobyt je známy, a tomu, kto sa postaral o pohreb poručiťa, napadnutým uznesením (č. k. 17 D 46/2019 z 10. augusta 2022) odvolanie sťažovateľky odmietol ako podané neoprávnenou osobou, pričom konštatoval, že ak má majetok poručiťa podprahovú hodnotu, je v diskrečnej právomoci dedičského súdu (notára ako súdneho komisára), či majetok poručiťa prejedná ako dedičstvo alebo ho vydá tomu, kto sa postaral o pohreb poručiťa, a konanie o dedičstve zastaví. Uznesenie o zastavení konania o dedičstve nie je prekážkou podania určovacej žaloby, že určitá vec alebo právo patrí do dedičstva po poručiťovi.

II.

Argumentácia sťažovateľky

9. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti [čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]] na jednej strane poukazuje na skutočnosť, že pri doručovaní rozhodnutí (uznesení) o zastavení konaní o dedičstve súdna prax dlho nebola jednotná, čo zmenila až nová práva úprava – § 188 ods. 3 CMP, z ktorej vychádzal aj okresný súd v napadnutom uznesení, ktorým odvolanie sťažovateľky odmietol, avšak na druhej strane vyjadruje presvedčenie, že v jej prípade okresný súd nemal aplikovať § 188 ods. 3 CMP, ale § 189 CMP, podľa ktorého ak konanie nebolo zastavené, upovedomí súd tých, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú dedičmi, o ich dedičskom práve a o možnosti dedičstvo odmietnuť v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď súd dediča o práve dedičstvo odmietnuť upovedomil; túto lehotu môže súd z dôležitých dôvodov predĺžiť. Súčasne dedičov poučí o náležitostiach a o účinkoch odmietnutia dedičstva. Pokiaľ okresný súd (prostredníctvom notára) v konaní o dedičstve po poručiťke nedoručil sťažovateľke upovedomenie o dedičskom práve podľa § 189 CMP, porušil základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie, ako aj jej právo dediť po poručiťke, resp. na ochranu majetku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu č. k. 17 D 46/2019 z 10. augusta 2022 o odmietnutí odvolania sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 17 D 46/2019 z 27. augusta 2020 o vydaní majetku nepatrnej hodnoty fyzickej osobe, ktorá sa postarala o pohreb poručiťka, a o zastavení konania o dedičstve (body 8 a 5).

11. Ústavný súd už v minulosti konštatoval, že k úlohám právneho štátu patrí vytvorenie právnych a faktických garancií uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd občanov. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, úloha štátu spočíva v zabezpečení právnej úpravy takýchto konaní dostupných bez akejkoľvek diskriminácie každému z nositeľov základných práv a slobôd. Koncepcia týchto konaní musí zabezpečovať reálny výkon a ochranu základného práva alebo slobody, a preto ich imanentnou súčasťou sú procesné záruky takéhoto uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd. Existencia takýchto konaní však nevyčerpáva ústavné požiadavky späté s uplatňovaním základných práv a slobôd. Ústavnosť týchto konaní predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkých zákonom vytvorených prostriedkov na dosiahnutie účelu takýchto procesných postupov. Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa, ako aj ničím nepodložená možnosť úvahy orgánu verejnej moci bez akýchkoľvek objektívnych limitov, ktoré sú vymedzené zákonnými spôsobmi zisťovania skutkového základu, prijať rozhodnutie (II. ÚS 143/02, III. ÚS 60/04, III. ÚS 199/08).

12. V Slovenskej republike vykonávajú súdnictvo nezávislé a nestranné súdy (čl. 141 ods. 1 ústavy). Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (I. ÚS 311/05). Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvozené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné,

a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/01). O svojvôli (arbitrárnosti) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (III. ÚS 264/05, ZNaU 100/2005).

13. Dodržiavanie ústavy orgánmi verejnej moci nemožno vzťahovať len na strohé rešpektovanie jej jednotlivých článkov. Generálna interpretačná a realizačná klauzula ustanovuje, že výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 ústavy). Výklad každej právnej normy (právneho predpisu) musí byť konformný s ústavou ako základným zákonom štátu s najvyššou právnou silou. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad, orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad, čo sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na interpretáciu právnych noriem týkajúcich sa občianskoprávných vzťahov upravených Občianskym zákonníkom, resp. osobitnými zákonmi.

14. Dedenie sa zaručuje (čl. 20 ods. 1 štvrtá veta ústavy, čl. 11 ods. 1 tretia veta Listiny základných práv a slobôd). Ústavná ochrana dedenia je daná príslušnosťou dedičského práva k režimu ochrany vlastníckeho práva v materiálnom právnom štáte (, J. *Ústava Slovenskej republiky. Teória a prax*. 2. prepracované a doplnené vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2019, s. 517.).

15. Dedenie možno definovať ako prechod práv a povinností fyzickej osoby z dôvodu jej smrti (*mortis causa*) na iné subjekty a označuje sa ako „dedičská postupnosť“ (dedičská sukcesia). K dedeniu dochádza len vtedy, ak bola osoba v čase svojej smrti subjektom majetkových práv a povinností, ktoré smrťou nezanikli a sú spôsobilé byť predmetom dedičstva.

16. Ústavný súd už v uznesení č. k. II. ÚS 525/2013-29 z 15. októbra 2013 konštatoval, že „Súdny komisár pristupuje... k prerokovaniu dedičstva iba v prípade, ak sú splnené hmotnoprávne predpoklady dedenia a zároveň konanie nebolo zastavené pre nepatrnosť majetku poručiteľa alebo preto, že poručiteľ nezanechal žiadny majetok. Existencia majetku poručiteľa sa posudzuje podľa jeho stavu v čase smrti poručiteľa. Iba v prípade naplnenia hypotézy normy obsiahnutej v § 175 ods. 1 OSP pristupuje dedičský súd k poučeniu dedičov o ich práve. Princípom dedičského konania je to, že v prípade, ak sa po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa dedičské konanie skončilo (teda aj uznesenia podľa § 175h OSP), objaví nejaký majetok poručiteľa, súd na návrh vykoná o tomto majetku konanie o dedičstve (konanie o novoobjavenom majetku). Možnosť takéhoto postupu dedičov (podľa § 175x OSP), ktorú možno využiť kedykoľvek za splnenia ustanovených hmotnoprávných podmienok, je zároveň jedným z dôvodov, pre ktoré zákonodarca stanovil, že proti uzneseniu o zastavení konania pre nemajetnosť nie je v zmysle § 175h ods. 3 OSP prípustné odvolanie (nápravu možno dosiahnuť práve postupom podľa § 175x OSP). Ak poručiteľ zanechal iba majetok nepatrnej hodnoty, tento majetok sa vydá tomu, kto vystrojil poručiteľovi pohreb, pričom tento majetok takáto osoba nenadobudne z titulu dedenia, ale rozhodnutím súdu (§ 132 Občianskeho zákonníka)... V prípade, že súd v konaní o dedičstve neprikročil k potvrdeniu nadobudnutia dedičstva dedičom, pretože konanie o dedičstve bolo zastavené podľa § 175h OSP, nezisťuje sa dedičské právo, nestanovujú sa dedičské podiely a započítanie na dedičské podiely je za tejto situácie pojmovovo vylúčené.“

17. Podľa novej právnej úpravy (§ 188 ods. 1 CMP) ak porúčiteľ zanechal majetok nepatnej hodnoty alebo ak majetok porúčiteľa nedosahuje výšku primeraných nákladov spojených s pohrebom porúčiteľa, môže ho súd vydať tomu, kto sa postaral o pohreb, a konanie o dedičstve zastaviť. Nová právna úprava okrem toho, že pripúšťa odvolanie proti uzneseniu vydanému notárom ako súdnym komisárom (§ 69 CMP), upravuje aj doručovanie uznesení podľa § 188 ods. 1 CMP účastníkom, ktorí sú známi a ktorých pobyt je známy, a tomu, kto sa postaral o pohreb porúčiteľa (§ 188 ods. 3 CMP). Týmto spôsobom zákonodarca reagoval na dovedy nejednotnú súdnu prax, keď v mnohých prípadoch rozhodnutia o zastavení konania o dedičstve neboli doručované potenciálnym dedičom porúčiteľov, na čo poukázala aj sťažovateľka v ústavnej sťažnosti (bod 9).

18. Odborná právnická literatúra (z ktorej pri svojom rozhodovaní vychádzal aj okresný súd, pozn.) v tejto súvislosti uvádza, že § 188 obsahuje dve skutkové podstaty, keď môže dedičský súd (notár ako súdny komisár) vydať majetok tomu, kto sa postaral o pohreb porúčiteľa, a konanie o dedičstve zastaviť. Po prvé, ak je majetok porúčiteľa nepatnej hodnoty. Po druhé, ak majetok porúčiteľa nedosahuje výšku primeraných nákladov spojených s pohrebom porúčiteľa. Obe skutkové podstaty sú alternatívne. Postačí, ak je splnená jedna z nich. Pri aplikácii prvej skutkovej podstaty je potrebné vziať do úvahy, že pojem „majetok nepatnej hodnoty“ je flexibilný. Jeho výklad závisí od miesta a času porúčiteľovej smrti. V zásade nie je možné objektívne stanoviť presnú hraničnú hodnotu. Pri aplikácii druhej skutkovej podstaty dedičský súd (notár ako súdny komisár) skúma, či došlo k vynaloženiu nákladov spojených s pohrebom porúčiteľa a v akej výške. Po zistení skutočných nákladov posúdi, či je ich výška primeraná. Ak je to potrebné, redukuje skutočné náklady na primerané. Výšku primeraných nákladov potom porovná s hodnotou majetku porúčiteľa. Hodnota majetku porúčiteľa je podprahová, ak je menšia ako výška primeraných nákladov spojených s pohrebom porúčiteľa... Vydanie majetku plní aspoň čiastočnú reparačnú funkciu. Pre pochopenie účelu a zmyslu takejto reparácie odborná literatúra poukazuje na to, že ak sa majetok porúčiteľa prejedná ako dedičstvo, uplatňuje sa pohľadávka na náhradu nákladov spojených s pohrebom voči dedičom, prípadne ak sa nariadi likvidácia dedičstva, uplatňuje sa v likvidácii. Uznesenie o zastavení konania o dedičstve podľa § 188 nemá vplyv na hmotnoprávne vzťahy dedičov. Skutkový záver, že porúčiteľ zanechal iba majetok podprahovej hodnoty, nemá záväzný charakter. Uznesenie o zastavení konania o dedičstve nie je prekážkou podania určovacej žaloby, že určitá vec alebo právo patrí do dedičstva po porúčiteľovi a ani prekážkou na podanie návrhu na dodatočné konanie o dedičstve (§ 211). Dedičia však nedisponujú žalobou o vydanie dedičstva proti tomu, kto nadobudol majetok podprahovej hodnoty, ak sa neskôr zistí, že porúčiteľ zanechal aj iný majetok, prípadne ak sa zistí, že o pohreb porúčiteľa sa postarala iná osoba. Ak sú splnené ostatné zákonné predpoklady, žaloba na obnovu konania je proti uzneseniu podľa § 188 prípustná (§ 75). (Smyčková, R., Števec, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 657 - 660).

19. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti neoznačila žiaden majetok porúčiteľky, ktorý by porúčiteľke patril v čase jej smrti, avšak s jeho existenciou sa okresný súd v napadnutom uznesení nevysporiadal, sťažovateľka netvrdila, že ona bola tou fyzickou osobou, ktorá sa spolu s vnučkou porúčiteľky ██████████ postarala o pohreb porúčiteľky, ani nerozporovala, že náklady spojené s pohrebom porúčiteľky boli neprimerané.

20. Sťažovateľka s napadnutým uznesením nesúhlasí výlučne z dôvodu, že okresný súd na vec neaplikoval § 189 ods. 1 CMP upravujúci upovedomenie o dedičskom práve, pričom prehliada, že predpokladom (podmienkou) upovedomenia tých, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú dedičmi, o ich dedičskom práve a o možnosti dedičstvo odmietnuť v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď súd dediča o práve dedičstvo odmietnuť upovedomil, je to, že súd konanie nezastaví, čo evidentne nie je posudzovaný prípad.

21. Ak sa sťažovateľka s názormi všeobecných súdov nestotožňuje, táto skutočnosť sama osebe nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutých rozhodnutí. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom sporových strán vrátane ich dôvodov a námietok. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) totiž nepatrí právo sporovej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sporová strana predkladá (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 284/08).

22. Keďže námietka sťažovateľky (sama osebe) nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu, pričom medzi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení, ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

23. Ústavný súd zároveň upriamuje pozornosť sťažovateľky na to, že ak zákon podmieňuje prípustnosť ústavnej sťažnosti vyčerpaním opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho práva, tak o to viac je podmienkou prípustnosti sťažnosti uplatňovanie práva, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, riadnym, zákonom predpísaným spôsobom (m. m. III. ÚS 1/04). Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpá všetky mu dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 193/2010, I. ÚS 178/2011, IV. ÚS 453/2011, III. ÚS 703/2017, IV. ÚS 158/2018). Vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (m. m. IV. ÚS 177/05, IV. ÚS 180/2010). Podmienka vyčerpania právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd, sa nevyžaduje, ak sťažovateľ preukáže, že tieto právne prostriedky nevyčerpal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa musí preukázať sťažovateľ (I. ÚS 33/03).

24. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd s poukazom na bod 18 ústavnú sťažnosť mohol odmietnuť aj podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

25. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky uvedenými v petite nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 2. februára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu